

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ กรณีศึกษา ลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวรา

Factors Affecting Financial Stability Planning for Retirement

A Case Study on Customer of UOB Bank, Sriwara Branch

¹วิมลพร สมัครเขตการ, ²ปัญญา ศรีสิงห์

¹Wimonporn Samakkadkarn, ²Panya Srising

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Faculty of Business Administration, Kasetsart University, Thailand

Email: krate-karn@hotmail.com

Received May 25, 2020; Revised June 17, 2020; Accepted September 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงิน 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงิน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดของศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนสถาบันบำกอกทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2553 เป็นกรอบการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวรา จำนวน 400 คน ใช้วิธีคัดเลือกโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และความสัมพันธ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ เมื่อถามเกษียณอายุ ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ พบว่า ลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวราที่มีสถานภาพ แตกต่างกันมีรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ แตกต่างกัน
3. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

สรุป รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ ให้ความสำคัญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ และสภาพภูมิผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ

คำสำคัญ: การวางแผนการเงิน; เกษียณอายุ; ธนาคารยูโอบี

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to study pattern of financial stability planning for retirement; 2) to investigate the level of importance of financial stability planning; 3) to examine the factors affecting financial stability planning. The research applied the study framework from 2010 Thailand Securities Institute (TSI) Capital Market Development Fund (CMDF), The Stock Exchange of Thailand (SET). This quantitative research applied questionnaire as a research tool for collecting data from the sample group. The target group was 400 customers of UOB Bank, Sriwara Branch. The sample size was calculated based on Yamane's formula with a confidence coefficient of 95%. Data were analyzed through descriptive statistics comprising percentage, mean, Standard Deviation, T-test statistic, One-Way ANOVA, Multiple Correlation with a given statistical significance level of 0.05.

The results demonstrated that most of the respondents were female whose age between 41 –50 years old, marital status, average degree as a bachelor, working as private company officers with an average monthly income of 25,001–35,000 THB. Economic status was the most important factor followed by the knowledge and understanding of financial planning. The least important factor was information perception. The study also revealed that 1) the perception of the importance of financial stability planning for retirement was considered as high level; 2) customers of UOB Bank, Sriwara Branch with different marital status had different patterns of financial planning; and 3) factor that can forecast factors affecting financial planning was knowledge, understanding of financial planning and economic status. To conclude, pattern of financial planning for retirement influenced by economic fluctuations. In addition, marital status affects patterns of financial planning for retirement.

Keywords: financial planning; retirement; UOB Bank

บทนำ

การทำงานเป็นบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกคน ส่วนใหญ่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เพราะการทำงานเป็นที่มาของผลตอบแทน เงินที่ได้มาเราต้องจ่ายในการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามลักษณะการทำงานของแต่ละคนก็แตกต่างกัน นอกจากนี้อายุการทำงานก็อาจแตกต่างกันออกไปตามลักษณะงานที่ทำ แต่โดยทั่วไปแล้วการหยุดทำงานหรือการเกษียณอายุจะอยู่ที่อายุ 60 ปีบริบูรณ์ ซึ่งหมายความว่าหลังจากอายุ 60 ปี แล้วรายได้ที่เคยได้รับการจากการทำงานทุก ๆ เดือน ตลอดจนอายุการทำงานก็จะหมดไป และการมีวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตเพื่อวัยเกษียณของแต่ละบุคคลจะเป็นไปอย่างไรนั้นก็จะแตกต่างกันออกไปซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณในด้านการเงินของแต่ละบุคคล

การวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เพื่อให้บุคคลสามารถลดความเสี่ยงจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความไม่แน่นอนในอาชีพ เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนคนมากขึ้น เศรษฐกิจมีความผันผวนสูง การแข่งขันในงานสูง ขาดระบบสวัสดิการและระบบประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นลักษณะแบบปัจเจกบุคคลมากขึ้น ความคาดหวังที่จะได้รับการบำนาญดูแลจากครอบครัวหรือลูกหลานลดน้อยลง อันจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิต อีกทั้งการเตรียมความพร้อมในระยะยาวจะช่วยสังคมโดยรวม ลดภาระความเสี่ยงที่ต้องร่วมรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย อันเกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลที่ราคาอาจจะสูงขึ้นมากในอนาคต และการวางแผนการเงินจะช่วยให้ชีวิตหลังวัยเกษียณเป็นช่วงเวลาของการมีความสุข มีชีวิตที่ควรจะเป็นตามมาตรฐานที่ต้องการ (ศิริวรรณ ว่องวีรวิทย์, 2554) ดังนั้นเราควรใช้ชีวิตอย่างไร ใช้เงินอย่างไร ในบั้นปลายของช่วงชีวิตหลังวัยเกษียณ สิ่งที่จะเป็นตัวตัดสินได้ก็คือ คุณภาพชีวิตในการดำเนินชีวิตหลังเกษียณให้เข้าไปในทิศทางตามที่ต้องการ ยิ่งต้องการคุณภาพชีวิตในการดำเนินชีวิตที่ดี ยิ่งต้องใช้เงินมากขึ้น เราสามารถแบ่งระดับของคุณภาพชีวิตหลังเกษียณได้ 3 ระดับ คือระดับที่หนึ่ง คือ การเกษียณขั้นต้น หรือการใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณแบบไม่อด มีเงินเพียงพอใช้ในแต่ละเดือนสำหรับค่าใช้จ่ายจำเป็น ระดับที่สอง คือ เป็นการเกษียณแบบพอเพียง คือ การที่เรารักษาคูณภาพชีวิตหลังวัยเกษียณให้เท่ากับตอนที่ยังมีงานทำอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปก็จะใช้วิธีประมาณค่าใช้จ่ายในอนาคตว่าบุคคลที่จะเกษียณจะใช้เงินโดยเฉลี่ยประมาณ 50-70% ของรายได้หลังเกษียณ ระดับสาม คือ การเกษียณแบบเหลือเฟือ เป็นการเก็บเงินเกษียณให้มากกว่าการเกษียณแบบพอเพียงหมายความว่า เราจะต้องเก็บเงินเกษียณแบบพอเพียงไว้เป็นพื้นฐานก่อน แล้วบวกเพิ่มด้วยเงินที่คาดว่าจะใช้พิเศษเมื่อเกษียณ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการวางแผนการเงินสำหรับอนาคตเพื่อวัยเกษียณ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งและไม่ควรมองข้าม เป็นเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ โดยใช้กลุ่มลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิภา ที่ผู้วิจัยทำงานอยู่เป็นแนวทางในการวางแผนเมื่อวัยเกษียณเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต อันมีผลทำให้มีเงินเหลือเพียงพอ ที่จะสามารถใช้ชีวิตในวัย

เกษียณอายุได้อย่างมีความสุข ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้น ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการรับรู้กับสิ่งที่ต้องเผชิญในช่วงเกษียณอายุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลูกค้ายุทธศาสตร์รายปี สาขานนทบุรีที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินมีอิทธิพลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ

เบอร์นไซด์ (Burnside, 1988) กล่าวว่า เป็นวงจรชีวิตในการประกอบอาชีพที่อยู่ในช่วงต่ำสุดของการจ้างงาน ความรับผิดชอบต่ออาชีพและโอกาสในการทำงานต่าง ๆ จะลดต่ำสุด บุคคลที่เกษียณจะมีรายได้ในรูปของบำนาญ บำนาญ โดยไม่ต้องทำงาน เกณฑ์การเกษียณอายุของแต่ละประเทศจะแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม แต่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 55-65 ปี ซึ่งบางประเทศจะพิจารณาลักษณะงานประกอบการเกษียณอายุ คือ งานระดับบริหารหรืองานใช้สมองจะกำหนดการเกษียณอายุสูงกว่างานที่ใช้กำลังกาย หรืองานระดับล่างลงมา

แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุ

Allen and Meyer (1990) การวางแผนเพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุอย่างมีคุณภาพ บุคคลต้องพิจารณาตนเองและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสังคม ได้แก่ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การใช้เวลา สถานที่อยู่อาศัย วิถีชีวิตใหม่และฐานะการเงินที่เปลี่ยนไป เพื่อให้กระบวนการนี้ต่อเนื่อง เป็นการป้องกันภาวะวิกฤติในช่วงสุดท้ายของชีวิต

วิจิตร บุญยะโหดระ (2537) แบ่งช่วงชีวิตของบุคคลออกเป็น 3 ช่วง คือ วัยเด็กวัยผู้ใหญ่และวัยสูงอายุซึ่งช่วงวัยสูงอายุนี้จะเป็นยุคทองของชีวิต หากบุคคลได้มีการวางแผนและเตรียมความพร้อม

มาอย่างดีและรัดกุม การวางแผนใช้ชีวิตหลังเกษียณจึงมีความสำคัญมากเท่ากับการวางแผนการศึกษาในวัยเด็กและการวางแผนในการประกอบอาชีพในวัยผู้ใหญ่

ศรีจิตรา บุณนาค (2549) ให้ข้อคิดว่า การเตรียมความพร้อมตั้งแต่วัยเยาว์โดยการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้ตนเป็นที่พึ่งแก่ตนเองในทุก ๆ ด้าน Self Support, Self Reliance และ Self sufficiency มีความสำคัญยิ่งเพื่อจะเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีอิสระและมีศักดิ์ศรีคงสถานภาพช่วยเหลือตนเองครอบครัวและสังคมให้นานที่สุด ก่อนจะเข้าสู่ภาวะพึ่งพาและภาวะทุพพลภาพ ทั้งนี้ควรมีการเตรียมการตั้งแต่ออยู่ในครรภ์มารดา เป็นต้นไป

บุญเทือง โพธิ์เจริญ (2551) ที่ให้ข้อแนะนำว่าเมื่ออยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนต้องตั้งใจเรียน หมั่นขวนขวายหาความรู้ เพื่อจะมีโอกาสได้งานที่ดีเมื่อถึงวัยทำงาน ต้องตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น ซื่อสัตย์ สุจริต สร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับเพื่อความภาคภูมิใจของตนเอง รู้จักเก็บออมเงิน เพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงของชีวิต ไม่ใช่ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย ติดในยศอำนาจ ตำแหน่ง ดูแลรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจให้แข็งแรงเพื่อที่เมื่อถึงวัยเกษียณจะสามารถปรับตัวปรับใจให้กับการที่ต้องออกจากงาน ยอมรับความชราที่มาเยือน และเริ่มต้นชีวิตใหม่ในวัยเกษียณได้อย่างมีความสุข

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) กล่าวถึงการวางแผนทางการเงินเพื่อให้ความคุ้มครองทางด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่ขาดรายได้เนื่องจากเกษียณอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการแพทย์และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรโลกพัฒนาสูงขึ้น ส่งผลให้ประชากรโลกมีอายุยืนยาว จนอาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรโลกที่มีสัดส่วนของอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แนวทางที่จะสามารถช่วยรักษาระดับคุณภาพชีวิตเมื่อต้องสูญเสียรายได้ในวัยหลังเกษียณให้เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับช่วงก่อนเกษียณได้เป็นอย่างดีก็คือ การเตรียมความพร้อมและการวางแผนเพื่อวัยเกษียณที่ดีในช่วงก่อนเกษียณนั่นเอง

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

Hallman and Rosenbloom (2000) ให้คำนิยามของการวางแผนทางการเงิน เป็นกระบวนการประเมิน สรรค์สร้าง และนำแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละบุคคลต้องการให้บรรลุภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล ในสหรัฐอเมริกา มีองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ชื่อ The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board) ได้ให้คำยามว่า การวางแผนทางการเงิน เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (Life goals) ของบุคคล โดยผ่านการบริหารและวางแผนทางการเงินซึ่งถูกออกแบบมาของแต่ละบุคคล และเกี่ยวข้องกันตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต

ณัฐพล นิคมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของเงินทุนแหล่งของเงินทุนและการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และผู้รับผิดชอบประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด (ม.ป.ป.) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมายนับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่งหรือมากกว่านั้นเพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

กรณิกา วาระวิชณี (2560) การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญต่อคนทุกช่วงอายุเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต (a life-long activity) และจะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ทางการเงินที่ตั้งไว้ ไม่จำเป็นต้องคงที่ตลอดเวลา มีการเปลี่ยนแปลงได้ทั้งลักษณะและความสำคัญ เช่น การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ ควรถูกพิจารณาตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาทำงานในอาชีพ แต่จะอยู่ในลักษณะการสะสมเงินออมและลงทุนไปจนเมื่อใกล้เกษียณ การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณและการวางแผนมรดก (Retirement and estate planning) จะเริ่มมีความสำคัญมากขึ้น การวางแผนสำหรับแต่ละบุคคลก็อาจจะต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ เงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

แนวคิดเกี่ยวกับการออมและการลงทุน

ในพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ให้นิยามไว้ว่า การออม คือ การประหยัด การเก็บหอมรอมริบ การถนอม และการสงวนสิ่งที่จะประหยัดหรือเก็บหอมรอมริบ ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้น การออม หมายถึงการใช้ทรัพย์สินเงินทองทั้งหลายอย่าง ระมัดระวัง ไม่ประมาท มีเหตุมีผล ทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยในการดำรงชีพ ต้องรู้จักเก็บรู้จักให้ การออมจะเกิดขึ้นได้ เพราะประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้ มีผู้แนะนำสั่งสอนให้เห็นความสำคัญ และเห็นประโยชน์ที่เกิดจากการออม ความสำคัญของการออม การออมเงินมีความสำคัญ เพราะเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงให้ตัวเองและก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การออมมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ครอบครัว และชุมชนการบริหารการเงินและการออมนั้นมีความสำคัญในการสร้างความมั่นคงและมีเสถียรภาพ ทั้งในแง่ของการดำรงชีวิตของประชาชน ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ การออมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) การออมมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการออมในกองทุนประกันสังคม กองทุน

สำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแล้วซึ่งออกมาจากการทำงานแล้ว วิธีการที่จะทำให้เงินออมมีจำนวนเพิ่มขึ้นนั้น สามารถทำได้โดยการนำเงินออมไปลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ ตราสารหนี้ หุ้น อสังหาริมทรัพย์ (Properties) กองทุนรวม (Unit trusts) และประกันชีวิต (Life Insurance)

แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการออมและการลงทุน

อานนท์ ปิยะชัยสวัสดิ์ (2550) กล่าวว่า ผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง ดอกผลทั้งสิ้นที่ได้รับจากหลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนตลอดระยะเวลาหนึ่งของผู้ลงทุนครอบครองสิทธิ์ หรือถือครองหลักทรัพย์นั้น ซึ่งผลตอบแทนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

กำไรส่วนทุน (Capital Gain) คือ กำไรจากการเพิ่มขึ้นของราคาหลักทรัพย์ ผลตอบแทนนี้ได้จากการขายหลักทรัพย์ในราคาสูงกว่าต้นทุนที่ซื้อเข้ามา แต่หากขายหลักทรัพย์ในราคาต่ำกว่าต้นทุนที่ซื้อเข้ามา เรียกว่า ขาดทุนส่วนทุน (Capital Loss)

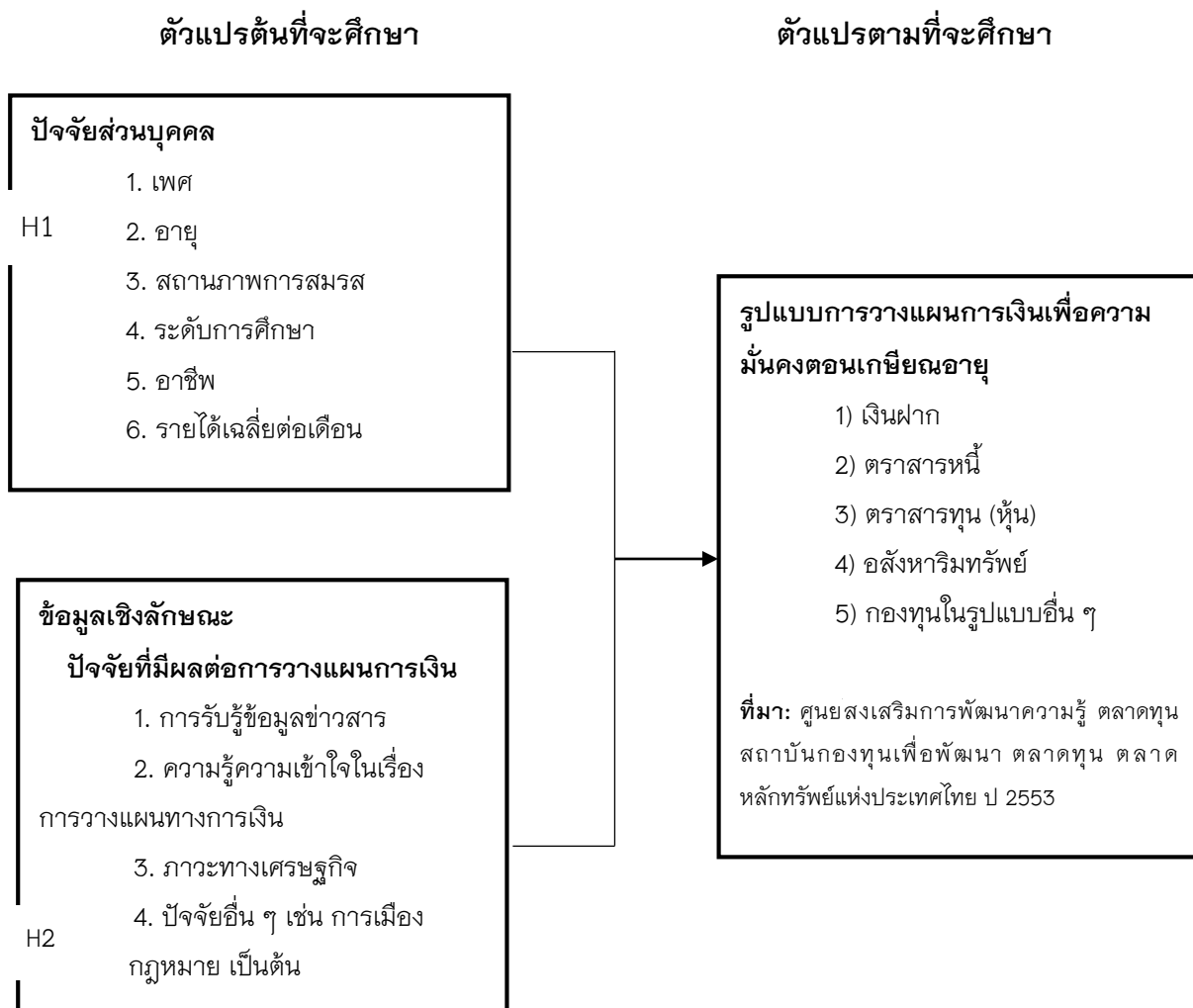
เงินปันผล (Dividend) เป็นเงินที่ผู้ลงทุนได้รับเมื่อถือครองหลักทรัพย์ไว้จนครบกำหนดจ่ายปันผล ซึ่งบริษัทอาจจ่ายในรูปแบบของเงินสด หรือ หุ้น ก็ได้แล้วแต่กรณี ซึ่งเงินปันผลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ คือ กำไรของบริษัท กำไรสะสม ความจำเป็นในการขยายกิจการ นโยบายการบริหารบริษัท ฯลฯ ซึ่งในบางกรณีอาจไม่จ่ายเงินปันผลชั่วคราวได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สยาม เกิดจรัส (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ กรณีศึกษา ชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย รองลงมา คือด้านการจัดสร้างแผนด้านการรวบรวมข้อมูลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผน และด้านการดำเนินการตามแผนตามลำดับ 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานครที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณในภาพรวมแตกต่างกัน สุรชนา ชวกรอดหมด (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของเกษตรกรชาวสวนยางพารา พบว่า (1) กระบวนการวางแผนการเงินเพื่อวัยสูงอายุในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติเมื่อมีโอกาส และมีความคิดเห็นว่าการเก็บออมหรือการลงทุนที่มีในปัจจุบันนั้นเหมาะสมกับตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (2) เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีกระบวนการวางแผนทางการเงินในภาพรวมแตกต่างกัน (3) การเปรียบเทียบแผนการเงินเพื่อวัยสูงอายุของเกษตรกรชาวสวนยางพารา จำแนกตามเพศระดับการศึกษาจำนวนการะพึงพึง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีแผนการเงินเพื่อวัยสูงอายุในภาพรวมแตกต่างกัน (4) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการวางแผนการเงินแต่ละด้านกับแผนการเงินเพื่อวัยสูงอายุมีความสัมพันธ์ทางบวก (5) แนวทางในการวางแผนการเงิน เพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุให้แก่

เกษตรกรชาวสวนยางพารา พบว่ามูลค่าเงินในขนาดรวมทั้งหมดมากที่สุด เมื่อจำนวนเงินเก็บออมต่อปีมากที่สุด ณ อายุการเริ่มออมที่เท่ากันและมูลค่าเงินในขนาดรวมทั้งหมดมากที่สุดหากเริ่มต้นการเก็บออมเร็วกว่า ณ จำนวนเงินออมต่อปีที่เท่ากัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิภา ที่มีอายุ 30 - 60 ปี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนประชากรจากลูกค้าธนาคารยูโอบี จำนวน 1,500,000 คน (ธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิภา, 2562) การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณ Toro Yamane โดยผู้วิจัยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่

ร้อยละ 95 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขานนทบุรี

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

ส่วนที่ 3 ความสำคัญที่มีผลต่อความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

ส่วนที่ 4 ความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เก็บมาได้มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีประมวลผลค่าทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้ 1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การเปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent Samples 3. การเปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Fisher's Least-Significant Difference (LSD) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 116) และวิเคราะห์ผลโดยค่าสถิติ และ ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินมีอิทธิพลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุหาความสัมพันธ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท พฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินของลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขานนทบุรี พบว่าช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนใหญ่วางแผนด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ รูปแบบในการวางแผนทางการเงิน เน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงิน คือคนในครอบครัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ

ระดับความสำคัญที่มีผลต่อความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน เมื่อยามเกษียณอายุของลูกค้ายุคที่ธนาคารยูโอบี โดยรวม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีความสำคัญสูงสุดคือ รองลงมาเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า ในเรื่องการเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่าง ๆ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินทางการเงินจากนิตยสารวารสาร และหนังสือพิมพ์ และส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า ในเรื่องหลักในการนำแผนทางการเงินไปปฏิบัติ มีความสำคัญสูงสุดคือ รองลงมาเป็นกระบวนการในการวางแผนทางการเงิน และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินพื้นฐาน ตามลำดับ

ด้านภาวะทางเศรษฐกิจมีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า เรื่องความผันผวนทางเศรษฐกิจ มีความสำคัญสูงสุดคือ รองลงมาเป็นอัตราภาษีเงินได้ และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ อัตราเงินเฟ้อ ตามลำดับ

ด้านปัจจัยอื่น ๆ มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า ด้านสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็น Lifestyle วิธีในการดำเนินชีวิต และส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน ตามลำดับ

รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุลูกค้ายุคธนาคารยูโอบี สาขากนครีวรา ระดับความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ โดยรวม มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ด้านกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นด้านเงินฝาก และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านตราสารทุน (หุ้น) ด้านเงินฝาก มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า ประกันแบบเงินได้ประจำ มีความสำคัญสูงสุดคือ รองลงมาเป็นเงินฝากประจำ และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ เงินฝากเงินตราต่างประเทศ ตามลำดับ

ด้านตราสารหนี้ มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า พันธบัตรรัฐบาล มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นพันธบัตรรัฐบาล และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ตั๋วเงินคลัง ตามลำดับ

ด้านตราสารทุน (หุ้น) มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า หน่วยลงทุน มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นหุ้นบุริมสิทธิ และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ หุ้นสามัญ ตามลำดับ

ด้านอสังหาริมทรัพย์มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า คอนโดมิเนียม มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นที่ดิน และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ บ้าน ตามลำดับ

ด้านกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากค่ามากไปหาค่าน้อย พบว่า สลากออมสิน/ธกส มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ตามลำดับ

ผลทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ลูกค้ายุทธศาสตร์อาชีพ สาขาถนนศรีวิภา ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ แตกต่างกันในด้านเงินฝากและอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนลูกค้ายุทธศาสตร์อาชีพ สาขาถนนศรีวิภา ที่มีเพศอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันในรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ โดยการวิเคราะห์ Linear Regression และสร้างสมการเพื่อพยากรณ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ด้านตราสารหนี้ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และภาวะทางเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือภาวะทางเศรษฐกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ 0.119 สามารถสร้างสมการถดถอย $Y = 3.722 + 0.119 X_3 - 0.123 X_1$

ด้านกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ($Sig = 0.018$) และปัจจัยอื่น ๆ สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจพยากรณ์ คือการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์เชิงลบ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์เท่ากับ -0.111 สามารถสร้างสมการถดถอย $Y = 4.123 - 0.111x_1 + 0.1694$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ เมื่อยามเกษียณอายุของลูกค้ำ ที่ธนาคารยูโอบี มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ด้านกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นด้านเงินฝาก และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านตราสารทุน (หุ้น) สอดคล้องกับเรื่องรูปแบบของการออมเงินของศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) กล่าวว่า การออมมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการออมในกองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นการออมจากการทำงานแล้ว วิธีการที่จะทำให้เงินออมมีจำนวนเพิ่มขึ้นนั้น สามารถทำได้โดยการนำเงินออมไปลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ ตราสารหนี้ ตราสารทุน (หุ้น) อสังหาริมทรัพย์ (Properties) และกองทุนรวม (Unit trusts) และสอดคล้องกับงานวิจัยของสยาม เกียรติ (2561) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนชุมชนการเคหะท่าทราย มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย รองลงมา คือ ด้านการจัดสร้างแผนด้านการรวบรวมข้อมูลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผน และด้านการดำเนินการตามแผน ตามลำดับ เปรียบเทียบระดับความสำคัญรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุของลูกค้ำ ธนาคารยูโอบี สาขานนทบุรี พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ แตกต่างกันในด้านเงินฝากและอสังหาริมทรัพย์ ส่วน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างกันไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสยาม เกียรติ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ กรณีศึกษา ชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณในภาพรวมแตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ สามารถทำนายรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ ในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุทธิ กิตติมหาชัย (2561) การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่อง

การเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแต่ด้านการวางแผนการใช้ชีวิตประกอบด้วย ความพอประมาณ ไม่ส่งผลต่อการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1) กลุ่มลูกค้าช่วงอายุ 31-40 ปี ยังไม่มีการวางแผนการออมเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ซึ่งการออมเงินเพื่อวัยเกษียณนั้น ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ควรจัดให้มีการอบรม เรื่องการวางแผนการออมเงินเพื่อวัยเกษียณอายุให้กับหน่วยงานต่าง ๆ

2) รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ ลูกค้ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีการออมเงินฝากไว้กับธนาคารเป็นจำนวนมาก ดังนั้น สถาบันการเงินควรมีการนำเสนอรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการออมเงินให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกลงทุน เช่น การลงทุนในกองทุนรวม พันธบัตรรัฐบาล หุ้นสามัญ และ ประกันชีวิต เป็นต้น เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงทางการเงินและสร้างความมั่นคงในยามเกษียณอายุ

3) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการวางแผนการเงิน มีความสำคัญมากต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิราช

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

1) ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการออมเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด

2) ในการศึกษางานวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มวิธีการศึกษาในส่วนของการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการลงทุนและการออมเงิน

3) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิราช เพียงกลุ่มเดียวจึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินในพื้นที่อื่น ซึ่งอาจมีความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงิน ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีกลุ่มลูกค้า ที่มีอายุระหว่าง 30 – 60 ปี เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และรายได้ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารธนาคารยูโอ นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนารูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าและนำไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดของธนาคารยูโอปี สาขาถนนศรีวิภา ต่อไป

สรุป

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงิน เมื่อยามเกษียณอายุของลูกค้าที่ธนาคารยูโอปี ที่สำคัญคือด้านภาวะทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเรื่องความผันผวนทางเศรษฐกิจ ส่วนรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ ลูกค้าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการลงทุนในสลากออมสิน/ธกส และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เนื่องจากมีความมั่นคงลดภาวะเสี่ยง

เอกสารอ้างอิง

- กรณิกา วาระวิชนะ. (2560). *ความรู้ทางการเงินและความอยู่ดีมีสุขทางการเงินพนักงานในสถาบันการเงิน กรณีศึกษาจากพนักงาน ธนาคารไทยพาณิชย์. การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์. (2549). *พื้นฐานการวางแผนทางการเงินสำหรับ SMEs ตอน 1 Fundamental Financial Planning for SMEs. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2563. จาก http://www.businesssthai.co.th/bt/content.hp?data=410161_Smart%2520SMEs*
- บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด. (ม.ป.ป.). *การกำหนดจำนวนเงินลงทุนที่สามารถหาได้ในอนาคต. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2563. จาก http://www.mfcfund.com/php/th/BeforeInvestment_personal_finance.php.*
- บุญเทือง โพธิ์เจริญ. (2551). *แผนที่ชีวิตวัยเกษียณ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฐานบุ๊ค.*
- วิจิตร บุญยะโหดระ. (2537). *คู่มือเกษียณอายุ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามัคคีสาร (ดอกหญ้า).*
- ศรีจิตรา บุญนาค. (2549). *Clinical endocrinology. กรุงเทพฯ: หจก. ชูติมาการพิมพ์.*
- ศรุต กิตติมหาชัย. (2561). *การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจ มหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*

- ศิริวรรณ ว่องวิรุฒ (2554). *การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2563.
จาก https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/april_june_11/pdf/aw31.pdf
- ศิรินุช อินละคร. (2548). *การเงินบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2553). *หลักสูตรวางแผนการเงิน ชุดที่ 4 การวางแผนเพื่อวัยเกษียณอายุ*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายศูนย์การเรียนรู้.
- สยาม เกิดจรัส. (2561). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัชนา ชัยรอดหมด. (2560). *การวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตวัยสูงอายุของเกษตรกรชาวสวนยางพารา*. บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการเงิน, มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- อานนท์ ปิยะชัยสวัสดิ์. (2550). *การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2548–2550*. งานวิจัยปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Allen, N. J., & Meyer, J. P. (1990). The measurement and antecedents of affective, continuance and normative commitment to the organization. *Journal of Occupational Psychology*, 63, 1–18.
- Burnside, I. M. (1988). *Nursing and the Aged: A Self – care Approach*. (3rd ed.). New York: McGrawHill.
- Hallman, G. V., & Rosenbloom, J. S. (2000). *Personal Finance Planning*. (6th ed.). New York: McGraw–Hill.